

No cal ponderar la importància de la mateixa i l'alt esperit amb què fou redactada. Evidentment tendeix a una sola cosa, i que per nosaltres deu ésser sagrada: la indestructible unió de l'estament mèdic català. L'exemple és recent, i d'enguany, com també l'any passat, en alguns diaris polítics de Barcelona i àdhuc alguns de fora, han comentat, amb massa i sospitosa insistència, afers íntims, exclusivament nostres; i, com és lògic, l'argumentació que aportàvem tant els uns com els altres, s'inspirava en l'ombra que feien els arbres de llur jardinet.

Tant ara, com fa un any, afortunadament, sols tingué lloc un monòleg; mes podem confiar que, de continuar aquest, no arribi un jorn en què es converteixi en diàleg; i serà aleshores precisament, que, a l'escalf d'una redacció d'un diari polític, el diàleg esdevingui en polèmica, s'exterioritzin divergències, que poden convertir-se en divisions allunyant-se els companys, quan tan necessari és ara que tots avancin donant-se les mans.

Per a evitar aquest gros perill i barrar-li el pas, ve el company Fontbona amb una importantíssima proposició, que la Junta tota, amb unanimitat absoluta, fa seva, però que reglamentàriament no pot aprovar per no haver-hi cap article del Reglament, aprovat per nosaltres el 31 de gener d'enguany i pendent d'aprovació de la superioritat encafa, on poder-se recolzar amb prou força i eficàcia.

Es cert que existeixen fets i actes que un rígid reglament no pot aprovar; però quan aquests fets i actes es senten per tota una collectivitat, quan és un ideal el que es persegueix, malgrat no existir cap disposició que ho reguli o reglementi, es salta el reglament amb l'ajut i beneplàcit de tots. Això féu l'anterior President, doctor García-Tornel, en el cas alludit en la proposició, i sense repòs treballà fins aconseguir-ho per la llibertat d'un company empresonat, i avui, sortosament, per una d'aquelles agradoses paradoxes de la història, el tenim representant a la ciutat comtal.

Es l'únic acte antirreglamentari que hom pot retreure a l'anterior President.

Val tant pel doctor Fontbona la llibertat dels companys, com la unió dels mateixos; per aquest motiu, aquesta proposició, malgrat no poder-la encabir en el reglament, cal primer lloar-la, i després fer-la complir amb beneplàcit de tots.

L'actual Junta de Govern només pot fer-la seva i posar-la a la discussió dels companys tots, per tal que es manifestin obertament, i fixant ja Jurisprudència, des d'ara hom pugui evitar que la Premsa política es faci ressò de les nostres coses amb articles signats per companys, tots digníssims i de sana i honrada intenció, però que poden portar-nos a una discussió estèril i a una divisió perillosa.

Tot company que vulgui manifestar-se, exposar una idea o comentar un fet, no pot restar aquest inèdit, puix ultra les planès del "Butlletí" del Col·legi, té el del Sindicat, i en darrer terme existeixen les Juntes generals, on pot deixar sentir la seva veu.

Això rebutja el titllament antidemocràtic que d'antuvi es pot fer per qui no copsi tot seguit l'abast de la proposició.

En fer-la seva, la Junta de Govern actual del Col·legi, aquesta proposició, prega a tots els companys que creguin que pugui coartar la llibertat del col·legiat, ens ho comuniquin, i si l'acord és unànime, la ratificarem en la primera Assemblée general que es verifiqui.